Βυθομετρήσεις
(ένα μήνυμα)

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
29 Ιουνίου, 2021

Ως πότε;

Σ της ανθρώπινης ιστορίας το φεγγαρόφωτο παρουσιάζεται το ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού.

Η εκκλησία συνεχίζει να οδηγεί τους ανθρώπους.

Στοχεύει στη μεταμόρφωσή τους με τον αναπροσανατολισμό των ανθρώπινων αξιών.

Με την εκούσια και εσωτερική ηθική αναμόρφωσή του.

Αναγνωρίζει πνευματικές αρχές της ύπαρξης.

Πιστεύει στον ζώντα Θεό. Τον δημιουργό του κόσμου. Τον αρχηγό της ζωής του. Και του προορισμού του.

Προϋποθέτει, ότι ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής βρίσκεται στην ουράνια πατρίδα. Κηρύσσει αγάπην.

Ενσταλάζει στους πιστούς ταπεινοφροσύνη, που ανυψώνει το πρόσωπο.

Διαφυλάσσει την αγνότητα του σώματος.

Βλέπει στη θρησκεία μια ζωηφόρο δύναμη, που λειτουργεί ως πηγή κάθε μεγαλωσύνης στη δημιουργικότητα του ανθρώπου. Ως βάση της επίγειας ευτυχίας. Της ψυχικής υγείας. Της ευημερίας του.

Θέλει την άνθηση της θρησκείας.

Αγκαλιάζει και προσπαθεί ν' αποκαταστήσει στη φυσική της κατάσταση ολόκληρη τη δημιουργία.

Το ενδιαφέρον της για τον άνθρωπο είναι ολοκληρωτικό.

Η αγάπη της γι' αυτόν εκφράζεται με φροντίδα για όλες του τις ανάγκες.

Με την αγάπη του Χριστού επιδιώκει τη σωτηρία του ανθρώπου.

Εκφράζεται με όλα. Και τα περιλαμβάνει όλα.

Καλλιεργεί στους πιστούς γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα.

Η γλώσσα της είναι επιλεγμένη με πολλή σοφία, για να εισαγάγει τον πιστό στη Βασιλεία του Θεού. Να γευθεί την εν Χριστώ σωτηρίαν.

Σ' αυτήν, όλοι προσεύχονται για όλους. Τους καλούς. Τους κακούς. Τους εκμεταλλευόμενους. Τους εκμεταλευτές. Τους φτωχούς. Τους πλούσιους. Τους δυναστευόμενους. Τους δυνάστες. Τους εξουσιαζόμενους. Τους εξουσιαστές.

Στην Εκκλησία δεν σώζεται ο δυναστευόμενος με την καταδίκη ή την εξολόθρευση του δυνάστη. Αλλά με τη μεταμόρφωσή του σε μη δυνάστη.

Χρειάζεται να διασώσει κρίσιμες αλήθειες, που απεκάλυψε ο Θεός. Με τη βεβαίωση, πως ο άνθρωπος δεν θα σώσει τον άνθρωπο. Και πολύ περισσότερο, δεν θα σώσει το Θεό. Ο Θεός μόνον θα σώσει τον άνθρωπον, αν ο άνθρωπος του το επιτρέψει.

Αγώνας λοιπόν για την αντικατάσταση της βασιλείας του ανθρώπου, (που είναι οπωσδήποτε εξουσιαστική), με τη Βασιλεία του Θεού. Που είναι Βασιλεία αγάπης.

Ο αγώνας του θα είναι αγάπη προς όλους. Σ' εκείνους που υποφέρουν σαν θύματα. Και σ' εκείνους που υποφέρουν σαν θύτες.

Θ' αγωνίζεται με την κατανόηση. Την προσευχή. Τη μετάνοια.

Η δαιμονική όμως έπαρση παραμένει αδιάπτωτη.

Η φιλαρχία αμείωτη. Η ματαιοδοξία αταλάντευτη.

Δεν προσευχόμαστε.

Δεν έχουμε μετάνοια για τα λάθη μας.

Χωρίς κατανόηση. Αγάπη για όλους αυτούς που στρέφονται εναντίον της Εκκλησίας.

Παντού γύρω ένα αίσθημα ανεπάρκειας παρατηρείται. Και μηδαμινότητας.

Ως πότε όμως; Η ώρα της αλλαγής ήλθε.

Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος μας προσκαλούν.

Θα πάμε; + ο π. Γ.

Έγκώμιο

Ποιός λόγος άραγε είναι αρκετός, για να περιγράψει τα κατορθώματα του Παύλου ή ποια γλώσσα θα μπορέσει να εκφράσει ακριβώς τους επαίνους για τους οποίους είναι άξιος;...

Όταν λοιπόν μια ψυχή έχει συγκεντρωμένα όλα τα καλά, τα οποία έχουν οι άνθρωποι και όλες τις αρετές στον υπέρτατον βαθμόν, πώς θα μπορέσουμε να αποδώσουμε σε αυτήν τους αρμόζοντες επαίνους; Δεν θα είμαστε άξιοι της μεγαλύτερης κατάκρισης, όταν ένας μεν άνθρωπος κατώρθωσε να συγκεντρώσει στον εαυτό του όλες τις αρετές, εμείς δεν καταβάλλουμε καμμιάν προσπάθεια να μιμηθούμε, έστω και ένα ελάχιστο μέρος από αυτές;

Βεβαίως ο Παύλος δεν θυσίασε τον υιόν του, όπως ο Αβραάμ, εθυσίασε όμως τον εαυτόν του αμέτρητες φορές και δεν εξεδιώκετο μόνον από τον τόπον του. Αλλά και την ξηράν και την θάλασσαν. Και την Ελλάδα και τις βαρβαρικές χώρες και με μίαν λέξη όλην την γην, την οποία φωτίζει ο ήλιος, περιήλθε ως να ήταν πτερωτός, συρόμενος ως κατάδικος, δερόμενος, λιθοβολούμενος, καθημερινώς αποθνήσκων...

Όλην του την ζωήν την επέρασε με πείναν και γημνότητα, με αλύσεις και φυλακίσεις, διαρκώς απειλούμενος και κινδυνεύων.

Και τώρα στέκει εκεί ψηλά και από το σημείον από το οποίο έφθασε. Απολογείται προς όλους εμάς, οι οποίοι παραπονιώμαστε για την κατασκευή μας (δηλαδή για τις αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης) υπέρ του Δεσπότου μας, αποδεικνύων ότι μεταξύ Αγγέλων και ανθρώπων δεν υπάρχει μεγάλη απόσταση, εάν θέλουμε να προσέχουμεν τους εαυτούς μας. Γιατί και ο Παύλος, χωρίς να έχει ψυχήν διαφορετική από τη δική μας, χωρίς να κατοικεί σε κάποιον άλλο κόσμο διαφορετικό από τον δικό

μας, αλλά ανατρεφόμενος στην ίδια γη και χώρα με μας, με τους ίδιους νόμους και με τα ίδια ήθη και έθιμα, ξεπέρασε όλους όσοι έγιναν πραγματικοί άνθρωποι από τότε που δημουργήθηκε ο άνθρωπος... κατευνάζων τα σκιρτήματα της ανθρώπινης φύσης, ποτέ δεν κυριεύθηκε από κανένα ανθρώπινο πάθος.

Εαν λοιπόν ο Παύλος... καθημερινά φρόντιζε να πετυχαίνει νέα κέρδη, και να αντιμετωπίζει τους υπέρ της αληθούς πίστεως κινδύνους και να συγκεντρώνει για τον εαυτόν του το πνευματικόν όφελος και ποτέ να μη σταματά, ποιάν δικαιολογία θα μπορέσουμε να προβάλουμε εμείς, οι οποίοι όχι μόνον είμαστε τελείως έρημοι από παρόμοια κατορθώματα, αλλά υποκείμεθα και σε τόσα ελαττώματα, από τα οποία ένα μόνο αν έχουμε, είναι αρκετό για να μας κατακρημνίσει στο βάραθρον της απώλειας και καθόλου δεν φροντίζουμε, έστω να διορθώσουμε ή τουλάχιστον να πλησιάσουμε τα έργα της αρετής.

Ή μήπως ο μακάριος Παύλος δεν ήταν της ίδιας φύσης με τη δική μας;

(Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Πράγματι, οι δύο πρωτοκορυφαίοι απόστολοι είναι υποδείγματα μετανοίας. Έχουν βασικό γνώρισμα της ζωής τους την μετάνοια και την επιστροφή.

Ο Πέτρος αρνήθηκε τον Χριστό μπροστά στην δούλη, αλλά μετανόησε, "έκλαυσε πικρώς" (Μθ 26,75).

Εκείνα τα δάκρυα επιβεβαίωναν την μετάνοιά του και μαρτυρούσαν την θερμή αγάπη του. Γι' αυτό έγιναν δεκτά από τον Κύριο, ο οποίος μετά την ανάστασή του τον αποκατέστησε.

Και ο Παύλος ομολογούσε: "Εδίωκον την εκκλησίαν του Θεού και επόρθουν αυτήν" (Γαλ. 1,13) και τώρα, λέγει, "ηλεήθην, ίνα εν εμοί πρώτω ενδείξηται Ιησούς Χριστός την πάσαν μακροθυμίαν, προς υποτύπωσιν των μελλόντων πιστεύειν" (Α΄ Τιτ. 1,16).

Ενώ ήταν αντίθετος προς το κήρυγμα, ήταν εχθρός ο Παύλος, έγινε πρωταγωνιστής στο έργο της Εκκλησίας και πέτυχε όσα πέτυχε.

(Στ. Ν. Σάκκος)

"Οι Βυθομετρήσεις" είναι παράρτημα του περιοδικού "Πυρσός" της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας ("Η ομάδα των Δώδεκα"). Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας, Παλουριώτισσα, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621), τηλ.: (00357)22459760